

Bu konuda şöyle bir olay nakledilir:

Bilindiği gibi Afrika, siyah ırkın hâkim olduğu bir kıtadır. Geçtiğimiz yüzyılda misyonerler Afrika halkının hristiyan olması için çok çalıştılar. Oradaki insanların genelde fakir olmalarından hareketle onlara konserve gönderip hristiyanlığa davet ettiler. Muhatablarının bir kısmı "tamam, bu hafta biz de kiliseye geelim" dediklerinde, "acele etmeyin, biz size ayrıca kilise yapacağız" dediler.

Ama Müslümanlar oraya İslâm'a davete gittiklerinde onlara ayrı cami göstermediler, beraber namazlarını kıldılar. Bu da Afrika halkının İslâm'a girmesini hızlandıran bir durum oldu. Öyle ki, bir misyoner yetkili Afrikadaki durumu Vatikan'a rapor ederken şunu bildirmek durumunda kaldı:

"Bizim gönderdiğimiz konserveleri yiyorlar, ama sofradan 'elhamdülillah' diyerek kalkıyorlar!"

“Balonları yükselten dışındaki renk değil, içindeki cevherdir.”
(Lyle D. Flynn)

Siyah Balonlar da Uçar!

Küçük bir zenci çocuk, şehrin lunaparkında dolaşırken bir satıcının elindeki balonları seyre dalmıştı. Her renkten ve her biçimden balonlar ışıltı ışıltı parlıyorlardı.

Derken, birdenbire kırmızı bir balon kazara bağlandığı yerden kurtularak havada uçtu, uçtu, uçtu ve nihayet aşağıdan seçilemeyecek kadar yükseldikten sonra gözden kayboldu.

Bu manzarayı seyretmek için öyle bir insan kalabalığı toplanmıştı ki, satıcı, bir tane daha bırakmanın iyi bir reklâm olacağını düşünerek havaya parlak sarı renkte bir balon daha bıraktı. Arkasından bir tane de beyazını çözdü.

Küçük zenci, olduğu yerden bir hayranlık içerisinde ardı ardına uçan rengârenk balonları seyrettikten sonra: "Baloncu amca" dedi. "Acaba bir de siyah renkte balon bıraksanız, ötekiler kadar yükselir mi?"

Baloncu, anlayışlı bir bakışla çocuğa tebessüm ederek, siyah renkli bir balonu çözdü. Parmaklarını gevşetip onu da boşluğa bırakırken şöyle dedi:

"Yavrum, bu balonları yükselten dışındaki renk değil, içindeki cevherdir."

(Lyle D. Flynn)

Trkçılık fikri, İslâm öncesi cahiliye kalıntılarındandır.

“Cabiliye” Irkçılığı

Ağır aksak işleyen bir bilgisayara yeni bir format atıldığında kendine gelir ve düzgün bir şekilde çalışmaya başlar. İslâm dini gelmeden önce Arap milleti ağır aksak işleyen bir makine gibi idi. İslâm dini onların hayatlarını yeni baştan tanzim etti ve onları yükseltti. Böylece vahşetin yerini insanlık, bedeviliğin yerini medenilik, geri kalmışlığın yerini ilerleme aldı.

Kur'an-ı Kerim, İslâm öncesi zihniyetlerden "cahiliye" şeklinde bahseder. Mesela, Allah'ı çok ötelerde tasavvur edip, "artık bu âleme karışmaz, olaylara müdahalesi yoktur" şeklindeki bir zan, cahiliye zannı; Hak din namına değil, bâtıl şeyler uğruna gayrete gelmek, cahiliye hamiyetidir. (Bkz. Âl-i İmran, 154, Mâide, 50; Fetih, 26).

Irkçılık fikri de cahiliye kalıntılarından gelen bir yaklaşımdır. İslâm'ın getirdiği "inanırlar kardeşir" prensibini benimseyen ilk Müslümanlar, bedevilikten ve kabilecilikten kurtulup medeniyeti yakalamışlar, diğer milletlere de örnek olmuşlardır.

*Hatadan dönmek fazilettir,
hatada ısrar etmek ise o hatadan daha büyük bir hatadır.*

Siyah Kadının Oğlu

Ashaptan Ebu Zerr, Bilal-i Habeşiyle bir gün tartışır ve ona: "Siyah kadının oğlu" diye hakaret eder. Durum Hz. Peygamber'e haber verilince Peygamberimiz son derece kızar ve Ebu Zerr'e şunları söyler:

"Ey Ebu Zerr! Sen Bilali, annesinin renginden dolayı ayıplamışsın öyle mi? Demek ki sen hâlâ cahiliye zihniyeti taşıyorsun!"

Bir anlık öfke ile ağzından çıkan ve kendisinin de istemediği bu sözden dolayı Ebu Zerr çok üzülür, pişman olur. Ağlamaya başlar ve kendini yere atarak yüzünü toprağa yapıştırır. Ardından şöyle der:

"Bilal ayağı ile yanağıma basıp çiğnemedikçe, vallahi yüzümü yerden kaldırmayacağım..."

Bilal-i Habeşiden tekrar tekrar özür diler.

Bilâl ise, yerden. Ebû Zerr'i kaldırır, "bu yüz basılmaya değil, öpülmeye layıktır" diyerek onu bağrına basar.

Öyle görülüyor ki, peygamberlerden sonra en seçkin kimseler olan sahabeler bile zaman zaman yanlış yapıyorlar. Ama bu yanlışlarında ısrar etmiyorlar. Zira biliyorlar ki, hatadan dönmek fazilettir, hatada ısrar etmek ise o hatadan daha büyük bir hatadır.

İslâmiyet, ona mensup milletlerin "üst kimliğidir."

İslâmoğlu Selman

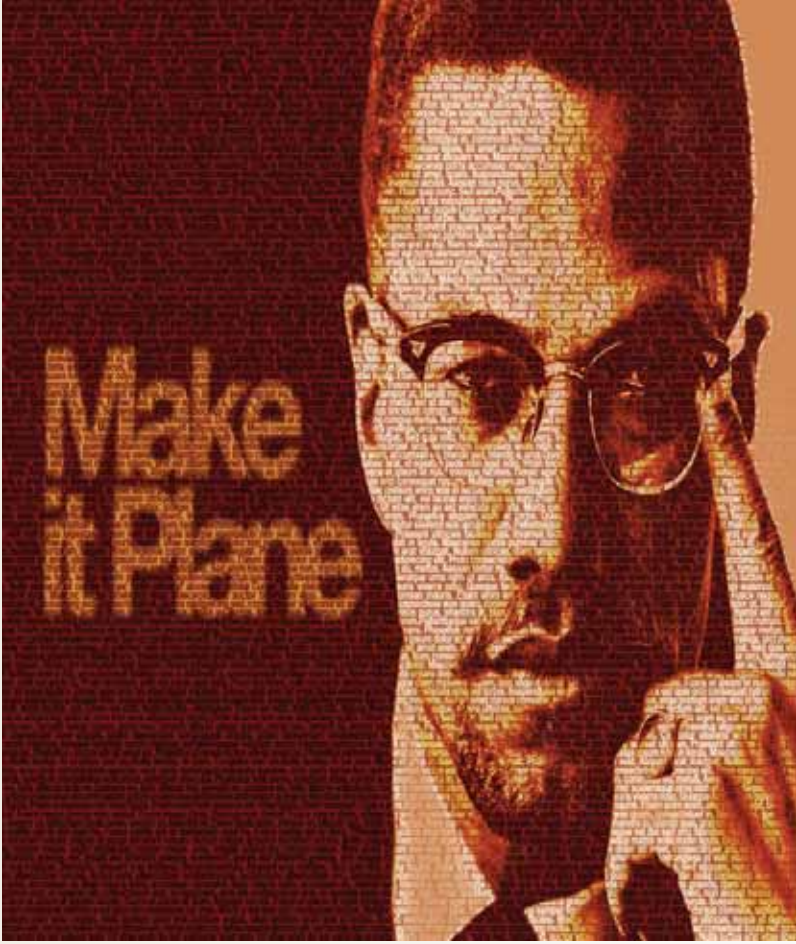
İslâmiyet soy-sop üstünlüğüne ve bununla övünmeye son vermiştir. Ashab-ı Kırâmın bulunduğu bir mecliste, Sa'd bin Ebi Vakkas, sahabenin ileri gelenlerinden bazılarını soylarını saymalarını teklif etti. Kendisi de bu arada kendi soyunu baştan sona sıraladı. Topluluğun içinde İran asıllı Selman-ı Farisi de vardı. Onun, Kureyş ileri gelenleri gibi övünebileceği meşhur bir nesebi yoktu. Soyunu teferruatlı olarak da bilmiyordu.

Hız. Sa'd, ona da nesebini saymasını teklif edince, cevaben şöyle demişti:

"Ben İslâmoğlu Selman'ım.. Nesebimi sizin gibi bilmiyorum. Bildiğim bir şey var, o da Allahın beni İslâm ile şereflendirdiğidir..."

Sa'd'ın lüzumsuz, aynı zamanda cahiliyet devri zihniyetini andıran bu nesep sayma teklifinden Hız. Ömer de rahatsız olmuştu. Selman'ın bu manidar cevabı o kadar hoşuna gitti ki, "Ben de İslâmoğlu Ömerim" diyerek Hız. Selman'ın cevabına nazire yaptı.

Hadiseyi Hız. Peygamber (sav) duyunca, o da Selman'ın cevabını çok beğenmiş, "Selman bendendir, benim ehl-i beytimdendir (ailemdendir)" buyurmuştur. (İbnu Hişam, Siretu'n-Nebeviyye)

“Eskiden sağır, dilsizdim. İslâm ile kendimi buldum.”

Malcolm X

Malcolm X

Malcolm X, Amerikada ihtida etmiş zenci Müslümanlardandır. 1925'te Omaha'da dünyaya gelmiş, 1965'te New York'ta şehid edilmiştir. Önceleri, sırf beyazlara tepki olsun diye İslâma girer, öyle ki konuşmalarında "Tanrı siyahtır" demektedir. Ama hac için mukaddes beldelere gittiğinde orada her renkten insanların Ka'be'nin etrafında tavaf ettiklerini görür, ırkçılık fikrinin İslâmda olmadığını anlar, eski fikirlerinden vazgeçer. Çünkü o "masmavi gözleri, sapsarı saçları olan insanlarla aynı tabaktan yemek yemiş, aynı saflarda omuz omuza namaz kılmıştı."

Mekke'den hanımına şunları yazıyordu:

"İnanamayacaksın ama; tenleri beyazdan daha beyaz olan insanlarla aynı bardaktan su içtim ve aynı tabaktan yemek yedim. Hepimiz bir kardeşlik. Ben artık ırkçı bir Müslüman değilim. Gerçek peygamberimiz olan Hz. Muhammed ırkçılığı yasaklamıştır."

Dönüşünde, ırklar ötesi bir din olarak İslâm'ı tebliğ eder.

*“Padişah-ı âlem olmak bir kuru kavgadır imiş.
Bir veliye bende olmak cümleden âlâ imiş.”*

Yavuz Sultan Selim

Yavuz Sultan Selim ve İslâm Birliği

Savuz Sultan Selim, doğuya yaptığı seferlerle büyük ölçüde İslâm Birliği'ni sağlamış, “mukaddes emanetleri” İstanbul'a getirip “müslümanların halifesi” ünvanına sahip olmuştur. Bir şiirinde şöyle der:

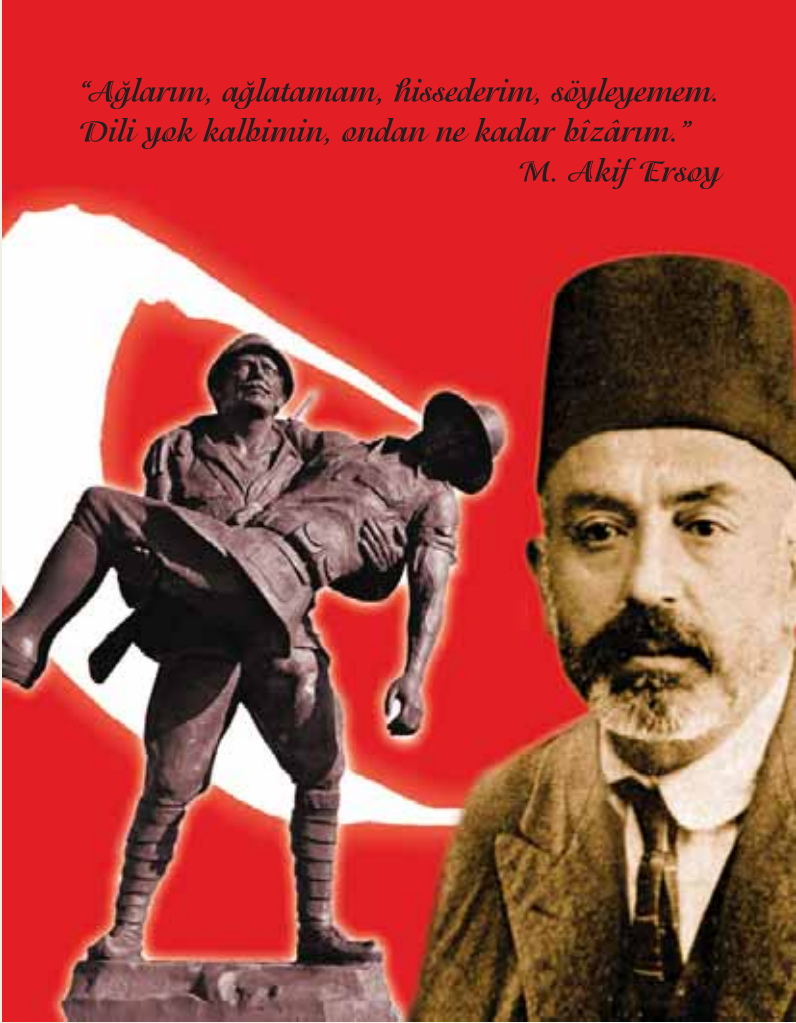
*Milletimde ibtilaf u tefrika endişesi,
Kûşe-i kabrimde hattâ bîkarar eyler beni.
İttihadken savlet-i a'dayı def'e çareміz,
İttihad etmezse millet, dağdar eyler beni."*

Yani, "Milletimde meydana gelebilecek birbirine düşme ve bölünme endişesi, beni kabrimde bile rahatsız eder. Düşmanları def etmek için tek çareміz bir ve beraber olmak iken, milletimiz bunu yapmazsa gönlüm yara bere içinde olur."

İdris-i Bitlisî, Yavuz döneminin şark âlimlerindendir. Bu zât, Doğu Anadolu'daki Kürt ve Türkmen aşiret reisleriyle görüşerek onların Osmanlı'ya iltihakını sağlamıştır.

*"Ağlarım, ağlatamam, hissederim, söyleyemem.
Dili yok kalbimin, ondan ne kadar bizârim."*

M. Akif Ersoy

Mehmet Akif ve Milliyetçilik

Mehmet Akif, Osmanlının son dönemini ve Cumhuriyetin ilk dönemini idrak etmiş, insanımızın maruz kaldığı zor halleri kalbinin taa derinlerinde hissetmiş ve bu hislerini şiir kalıbı içerisinde diğer insanlarla paylaşmıştır.

Safahat'ı okuyanlar, bu muhteşem eserin satırları arasında Akif'in ızdıraplarını kolaylıkla görmektedirler.

Osmanlının son döneminde Mehmet Akif'in de içinde yer aldığı bazı aydınlar İslam birliği (ittihad-ı İslam) fikrini savunurken, bazıları Türkleri bir bayrak altında toplamak (Turancılık) görüşünde idiler.

Mehmet Akif, bu konuda şöyle der:

*"Turan ili" namıyla bir efsane edindik;
"Efsane, fakat gaye!" deyip az mı didindik?
Kaç yurda veda etmedik artık bu uğurda?
Elverdi gidenler, acıyın eldeki yurda."*

